

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 08/19762 en 08/19763 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 18 juni 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 juni 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 juni 2008, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 juni 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
lid van de enkelvoudige kamer

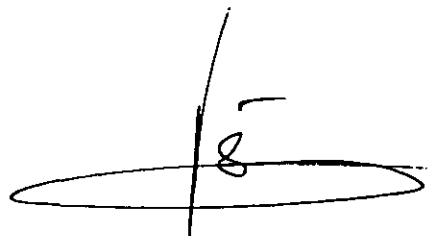
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 september 2008

418.

Verzonden: 22 september 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a loop on the right side.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats: Almelo

regnr.: Awb 08/19763 BEPTDN/ESI VO AN2 en Awb 08/19762 BEPTDN/ESI BE AN2

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummer 0511.29.0198,
verzoeker,
gemachtigde: mr. R.J.J. Flantua, advocaat te Utrecht;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. M.P. Gaal-de Groot, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 28 mei 2008 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiël ingediend. Bij besluit van 3 juni 2008 heeft verweerder de aanvraag in een Aanmeldcentrum (hierna: AC) afgewezen. Bij brief van 3 juni 2008 is daartegen beroep ingesteld en is tevens verzocht om een voorlopige voorziening.

Het verzoek is ter zitting van 13 juni 2008 behandeld. Verzoeker is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Standpunten

Verzoeker heeft aan de herhaalde aanvraag ten grondslag gelegd een woonplaatsverklaring van de burgemeester en de gemeenteraad van de gemeente met een vertaling daarvan en de verzendveloppe. Tevens heeft hij een brief overgelegd van zijn gemachtigde die daarin de aanvraag van verzoeker nader toelicht. Uit deze brief blijkt dat verzoeker bij zijn herhaalde aanvraag een beroep doet op het bepaalde in artikel 15, aanhef en onder c, van richtlijn 2004/38/EG. In deze bepaling is voor verzoeker relevant nieuw recht vervat, dan wel moet ervan worden uitgegaan dat niet zonder afwachten van de antwoorden op de door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: ABRS) gestelde prejudiciële vragen hieromtrent kan worden geconcludeerd dat er geen sprake is van voor verzoeker

Zaaknummer: Awb 08/19763 BEPTDN/ESI VO AN2 en 08/19762 BEPTDN/ESI BE AN2
blad 2

relevant nieuw recht. Gelet op de zeer algemene vragen over de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, richtlijn 2004/83/EG en de slechte veiligheidssituatie in heel Irak, is het bepaalde in dat artikel relevant voor alle asielzoekers die afkomstig zijn uit Irak, dus ook uit Noord-Irak. Zoals gevormde prejudiciële vragen nog niet zijn beantwoord, kan er op het asielverzoek van verzoeker geen zorgvuldige beslissing worden genomen.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat naar zijn mening geen sprake is van nieuwe feiten of veranderende omstandigheden (hierna: nova) in de zin van artikel 4:6 Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). In dit kader wijst hij op het feit dat verzoekers eerdere asielaanvraag is afgewezen mede omdat verzoeker toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd in de eerdere procedure en verzoekers relaas ongeloofwaardig is geacht. Verweerder stelt zich op het standpunt dat verzoeker door het overleggen van de verklaring nog steeds niet zijn identiteit, nationaliteit en herkomst heeft aangetoond. De verklaring bevat immers geen foto en echtheidskenmerken en is bovendien opgemaakt aan de hand van de verklaring van verzoeker zelf.

Verzoeker stelt zich op het standpunt dat hij met de verklaring wel degelijk een document heeft ingebracht dat noopt tot nader onderzoek in zijn zaak. In de eerdere procedure is niet aangegeven dat verweerder ongeloofwaardig acht dat verzoeker uit Irak afkomstig is, enkel dat niet wordt geoordeeld dat hij afkomstig is uit Irak. In het licht van zijn beroep op het door verweerder gevoerde categorische beschermingsbeleid en het beroep op het bepaalde in artikel 15, aanhef en onder c, richtlijn 2004/83/EG heeft hij belang bij een nader onderzoek van het door hem overgelegde authentieke document. De verklaring had ten minste op authenticiteit onderzocht moeten worden, immers ook in de zogenoemde Procedurerichtlijn (richtlijn 2005/85/EG) wordt in artikel 8, tweede lid, bepaald dat de beslissingen in asielzaken dienen te zijn gebaseerd op deugdelijk onderzoek, een onderzoek dat dan ook individueel, objectief en onpartijdig dient te worden verricht. In dit kader wijst verzoeker er tevens op dat hij al bij zijn herhaalde aanvraag heeft verzocht om een taalanalyse en in zijn zienswijze wederom. Hij geeft daarbij onderbouwd aan dat dit in andere zaken ook heeft plaatsgevonden en dat daaruit blijkt dat middels een taalanalyse is vast te stellen uit welk gebied binnen Irak een vreemdeling afkomstig is. Verzoeker wijst nogmaals op de uitspraak van de ABRS waarin prejudiciële vragen zijn gesteld en legt uitspraken over waarin artikel 15, aanhef en onder c, (mogelijk) ook van belang wordt geacht voor vreemdelingen afkomstig uit Noord-Irak.

3. Overwegingen

Ingevolge artikel 8:81 Awb kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, door een partij in de hoofdzaak aan de voorzieningenrechter van de rechtbank een voorlopige voorziening worden gevraagd.

De voorzieningenrechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van de verzoeker in afwachting van de beslissing op het beroep moet worden verboden.

Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 8:86 Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzaak.

De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen in het kader van de zogenoemde Aanmeldencentrum-procedure (hierna: AC-

Zaaknummer: Awb 08/19763 BEPTDN/ESI VO AN2 en 08/19762 BEPTDN/ESI BE AN2
blad 3

---

procedure), een procedure die voorziet in afdoening van asielzaken binnen 48 procedures. Deze procedure leent zich slechts voor zaken waarvan verweerder, daarbij de vereiste zorgvuldigheid in acht nemend, binnen deze korte termijn kan beoordelen of de aanvraag op grond van artikel 30 of 31 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) kan worden afgewezen.

De voorzieningenrechter stelt vast dat het in de onderhavige procedure de beoordeling betreft van verzoeker herhaalde aanvraag. De eerste asielaanvraag dateert van 29 november 2005. Deze aanvraag is onherroepelijk afgewezen met de ongegrondverklaring van het beroep tegen het besluit van verweerder van 29 mei 2006 door deze rechtbank bij uitspraak van 23 januari 2007 (Awb 06/30336). Deze uitspraak is in hoger beroep bevestigd door de ABRS bij uitspraak van 24 april 2007 (nr. 200701285/1).

Op grond van artikel 4:6 Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzend besluit een nieuwe aanvraag wordt gedaan. De voorzieningenrechter dient te beoordelen of zich na het eerdere besluit dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan, die tot heroverweging noopten. Het maakt daarbij geen verschil of verweerder deze aanvraag inhoudelijk heeft beoordeeld, omdat buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen eenzelfde geschil niet ten tweeden male aan de rechter kan worden voorgelegd. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen (uitspraak Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998, in de zaak Bahaddar tegen Nederland, JV 1998/45 en ABRS 11 augustus 2004, A.B. 2004/406).

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd. Dit geldt tevens voor bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

Originele documenten waarvan de echtheid niet kan worden vastgesteld, of kopieën worden, indien verweerder zich daarop beroept, in beginsel niet aanvaard als objectieve bron. Voorts ligt het, gelet op het bepaalde in artikel 4:6 Awb in verbinding met artikel 31, eerste lid, Vw 2000, niet op de weg van verweerder om de valsheid van een ingebracht document aan te tonen.

De voorzieningenrechter benadrukt dat er een wezenlijk verschil bestaat tussen de positie van partijen in geval van een eerste aanvraag en die van partijen in geval van een herhaalde aanvraag. In geval van een herhaalde aanvraag rust er een zwaardere bewijslast op de vreemdeling en dient de vreemdeling alles te doen wat binnen zijn vermogen ligt om zijn stellingen reeds bij zijn aanvraag te bewijzen. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verzoeker aan dat laatste niet voldaan door het overleggen van de woonverklaring en door van verweerder te vragen hem een taalanalyse af te nemen. Verzoeker heeft door het

Zaaknummer: Awb 08/19763 BEPTDN/ES1 VO AN2 en 08/19762 BEPTDN/ES1 BE AN2
blad 4

---

overleggen van de woonverklaring immers zijn identiteit niet aangetoond en, mede daarom, er evenmin mee aangetoond dat hij afkomstig is uit Centraal-Irak, terwijl in de eerdere procedure nu juist ongeloofwaardig is geacht dat hij afkomstig zou zijn uit Centraal-Irak. De voorzieningenrechter is dan ook niet verweerder van oordeel dat de door verzoeker overgelegde verklaring niet kan worden gezien als rechtens relevant novum in de zin van artikel 4:6 Awb. Voorts had het - gelet op het hiervoor overwogene - in de eerste plaats op de weg van verzoeker zelf gelegen om een taalanalyse te laten verrichten.

Nu verzoeker zijn identiteit en nationaliteit nog immer niet aannemelijk heeft gemaakt, heeft verzoeker eveneens niet aannemelijk gemaakt dat hij schade zal lijden als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, richtlijn 2004/83/EG. Evenmin kan worden vastgesteld of dit artikel in zijn geval relevant nieuw recht inhoudt. Nu de bewijslast hieromtrent bij verzoeker ligt, heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat artikel 15, aanhef en onder c, richtlijn 2004/83/EG voor verzoeker geen relevant nieuw recht bevat.

Uit het voorgaande volgt dat verweerder zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter terecht op het standpunt heeft gesteld dat geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Bovendien is evenmin gebleken van bijzondere op deze zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, die roepen tot het buiten toepassing laten van artikel 4:6 Awb.

Het hiervoor overwogene brengt met zich dat het verzoek om een voorlopige voorziening dient te worden afgewezen. Gelet op hetgeen partijen, laatstelijk ter zitting, hebben aangevoerd en gezien de overgelegde stukken, is de voorzieningenrechter van oordeel dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de hoofdzaak. Het beroep wordt op voet van artikel 8:86 Awb ongegrond verklaard.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de voorlopige voorziening en het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

Zaaknummer: Awb 08/19763 BEPTDN-ESI VO AN2 en 08/19762 BEPTDN-ESI BE AN2
blad 5

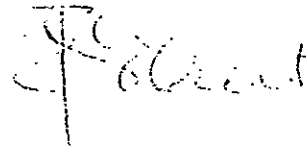
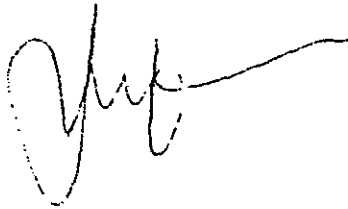
---

4. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.C.R. Schut en in tegenwoordigheid van mr. J.T.M. Nijboer als griffier in het openbaar uitgesproken op 18 JUN 2008

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 18 JUN 2008

Er is volgens de rechtbank niet gebleken van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden.

Appellant is van mening dat de overgelegde originele woonverklaring ten minste op authenticiteit had dienen te worden onderzocht. In dit verband wordt nogmaals verwezen naar artikel 8, lid 2 van de Procedurerichtlijn 2005/85. De beslissing van de overheid dient op deugdelijk en individueel onderzoek te zijn gebaseerd.

In samenhang met de overgelegde woonverklaring en het feit appellant Badini, Sorani en Arabisch spreekt, is appellant van mening dat er taalanalyse dient plaats te vinden. Uit de in beroep overgelegde zaken blijkt dat er met betrekking tot Iraakse asielverzoeken regelmatig een taalanalyse plaatsvindt waarbij men probeert vast te stellen uit welk deel van Irak men afkomstig is.

Appellant heeft ook belang bij een taalanalyse vanwege zijn beroep op het categoriale beschermingsbeleid voor Centraal-Irak en artikel 15c van de Definitierichtlijn.

Uit overgelegde uitspraken blijkt dat artikel 15c van de Definitierichtlijn relevant gewijzigd recht is voor vreemdelingen uit Centraal-, Zuid- en Noord-Irak en dat er prejudiciële vragen zijn gesteld aan het Hof van Justitie van de EU.

Uit de vorige asielprocedure blijkt niet dat is gesteld dat appellant niet uit Irak afkomstig zou zijn.

Appellant is dat ook van mening dat de beantwoording van de prejudiciële vragen door het Hof van Justitie met betrekking tot artikel 15c van de Definitierichtlijn relevant is voor zijn asielprocedure.

Op grond van het voorgaande is appellant van mening dat de bestreden uitspraak op dit onderdeel niet in stand kan blijven.

Conclusie:

Gezien bovenstaande grieven verzoekt appellant U het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak te vernietigen.

Voorts wordt verzocht verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Een afschrift van dit hoger beroepschrift wordt aan procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag gezonden.

Hoogachtend,

R.J.J. Plantua